

داوری بین المللی: روش همکاری ۲۰۰۶

انتخاب مقاله : حمید اطهری نژاد

ترجمه: مریم موذن احمدی

مقدمه

در بازارهای جدید تجاری، پیشرفت در تجارت بین المللی و روند سرمایه گذاری فرصت‌هایی را برای سازمان‌ها به وجود می‌آورد اما شامل ریسک نیز می‌باشد. یک راه اساسی در مدیریت ریسک سازمان‌ها و حفظ ارزش آنها به کار بستن سیاست‌های موثر در حل اختلافات است. رفع اختلافات حاشیه ای رو به پیچیدگی می‌رود. تعداد طرفدارانی که حل اختلافات را به دور از دادگاه و استفاده از داورهای بین المللی ترجیح می‌دهند رو به افزایش است. این شیوه مزیت‌های متمایزی را دارا می‌باشد که شامل روش‌های انعطاف پذیر و ضمانت اجرای حکم‌های داور در حد گسترده می‌باشد. با این وجود مضراتی به ویژه برای بی تجربگان وجود دارد.

PWC^۱ به تهیه شاخص ویژه ای وادار می‌شود تا توسط آن ضرر و زیان را برآورد کند و یا اختلافات بین المللی که در جهان مطرح می‌شود را توصیف کند که موضوع این اختلافات شامل بحث حسابداری، اقتصاد، و یا ارزیابی است.

گفته شده است که سطح آگاهی و داور بین المللی تنها به سرمایه گذاران و مدیران شرکت‌های سهامی بین المللی مربوط می‌شود. PWC، سطح آگاهی سازمان‌ها در مورد داور بین المللی در جهان را ارزیابی می‌کند و همچنین آگاهی در مورد داور بین المللی را در بین صاحب نظران داخلی محک می‌زند.

ما خرسندیم که سرپرستی این تحقیق را از انجمن داور بین المللی جهان، کوین ماری^۲، دانشگاه لندن به عهده گرفته ایم. آنها دقت و توانایی در مورد تفکرات آکادمیک را ارائه دادند و یافته‌های خود را در تحقیقات آکادمیک موجود بیان کردند. یافته‌های چاپ شده در مجلات آکادمیک در این مقاله خلاصه شده‌اند، که مورد علاقه هیئت امنا، شرکت‌های حقوقی، و دانشگاه‌های سراسر جهان خواهد بود. این تحقیق دیدگاه‌های ارزشمندی را برای کلیه حرفه‌هایی که با خارج از کشور تجارت می‌نمایند و یا سرمایه گذاری می‌کنند، ارائه می‌دهد.

داوری بین المللی در حال افزایش است و بیشتر قراردادهای شامل قانون داور است. با وجود این، اطلاعات ملموسی در دسترس نیست. در مغایرت با این پیشینه، انجمن داور بین المللی، کوین ماری، و دانشگاه لندن این تحقیق را به سوی نگرش‌ها و گزینش‌های سازمان‌ها بین المللی به پیش می‌برد که این نگرش‌ها در جهت حل اختلافات تجاری در سطح جهانی می‌باشد. اهداف اصلی این تحقیق بیان فرضیه‌هایی

^۱ Price water house cooper

^۲ Queen Mary

می‌باشد که در مورد نگرش‌های تجاری و در جهت داوریهای بین المللی وجود دارد که این داوریهای به عنوان وسیله ای برای حل اختلافات جهانی و کسب اطلاعات تجربی از تعداد کثیری سازمان می‌باشد و این تحقیق چنین فرضیه‌هایی را تأیید و یا رد می‌کند. تمام شرکت‌های مذکور در این تحقیق نقش جهانی در بخش‌های مختلف خود را دارا می‌باشند و بیشتر آنها دارای تجاربی در رابطه با داوریهای بین المللی می‌باشند.

از آنجا که این تحقیق، روش‌های تجربی ای را در رابطه با بررسی داوریهای بین المللی ارائه می‌دهد، تحقیقی ارزشمند و استاندارد محسوب می‌شود: ارزشمند است زیرا بزرگترین بررسی آماری مستقلی است که تا کنون بر روی داوریهای بین المللی صورت گرفته است و دیدگاههایی را در برابر این قوانین ناملموس می‌گشاید؛ استاندارد است زیرا راهکار تجربی ای محسوب می‌شود که بر اساس آن مطالعات تجربی دیگری شکل خواهد گرفت.

این بررسی بدون همکاری متقابل مدعی علیهان و مصاحبه شوندگان و همچنین همکاری PWC^۲ و انجمن کار امکان پذیر نخواهد بود. ما امیدواریم این همکاری مفید واقع شود.

^۲ Price water house cooper

خلاصه:

داوری بین المللی - روشی توافقی جهت حل اختلافات- شیوه ای جهت حل اختلافات جهانی به دور از دادخواهی در دادگاههای ملی است. کسانی که از روشهای داوری بین المللی آگاهی دارند به نحوی کامل از آن استفاده می نمایند، حال آن که برای کسانی که از این روش آگاهی ندارند چالشهایی به وجود خواهد آمد. نیازی به بیان این مطلب نیست که اگر سازمانها از آگاهی، ابزار، و شیوههای اجرایی داوریهای بین المللی برخوردار باشند، به خوبی و به نحوی کارا می توانند اختلافات جهانی خود را برطرف و مدیریت کنند.

این تحقیق، که در مورد صاحب نظران داخلی سازمانهای سراسر جهان انجام شده است، دوازده فرضیه در رابطه با داوری بین المللی را مورد بررسی قرار می دهد. این تحقیق در مدت شش ماه انجام شده است و شامل دو مرحله می باشد: (۱) پرسشنامه ای که توسط ۱۰۳ مدعی علیه تکمیل شده است و (۲) ۴۰ مصاحبه. این تحقیق در بخشهای مختلفی ارائه شده است و در هر بخش از مدارک تجربی استفاده شده است که این فرضیهها را تایید و یا رد می کند.

موضوعات اصلی برگرفته از این تحقیق به صورت زیر می باشد:

اکثر سازمانها، جهت حل اختلافات جهانی داوری بین المللی را ترجیح می دهند

□ ۷۳٪ از مدعی علیهان داوری بین المللی را ترجیح میدهند، ۲۹٪ از آنها به تنهایی و ۴۴٪ با استفاده از مکانیسم ADR^۴ به حل اختلافات می پردازند.

مزایای داوری بین المللی بیش از معایب آن می باشد

- مهمترین دلایل جهت گزینش داوری بین المللی موارد زیر می باشد: انعطاف پذیری در عملکرد، ضمانت اجرای حکم داوری، و امکان گزینش هیئت داوران
- از جمله مهمترین معایب داوری بین المللی، هزینه و مدت زمانی است که برای حل اختلافات صرف می شود. ریسک مداخله دادگاه در روند داوری، و دشواری در ملحق شدن طرف سوم به این روند، از دیگر معایب این نوع داوری می باشد.

یک سیاست حل اختلاف، مزیت استراتژیکی ارائه می دهد و آن هنگام مذاکره کردن درباره قوانین حل اختلاف در قراردادهای جهانی است

^۴ Alternative Dispute Resolution

- ۶۵٪ از مدعی علیهان اظهار داشته‌اند که سیاست حل اختلاف را پشتیبانی می‌کنند.
- یک سیاست، چارچوبی را ارائه می‌دهد که بر اساس آن چارچوب، قوانین موثر در حل اختلافات را می‌توان گزینش کرد. این چارچوب، صاحب نظران داخلی را قادر می‌سازد که هنگامی که اختلافی به وجود می‌آید با آن به صورت کارآمد تری برخورد کند. و نتیجتاً، سازمان را برای مرحله بعدی حل اختلاف آماده می‌کند.
- ۱۷٪ از مدعی علیهان اظهار داشته‌اند که یک سیاست حل اختلاف، مستقیماً، درآمدی حاصل از تقلیل هزینه ایجاد می‌کند و بیش از ۶۹٪ از آنها خاطر نشان ساختند که یک سیاست حل اختلاف، اختلافات روزافزون را کاهش می‌دهد.

قوانین داوری بین المللی در هنگام رویارویی با اختلافات، برای سازمان‌ها بسیار سودمند است.

- قوانین داوری موجود در قراردادهای، روند داوری را از لحاظ قانونی نشان می‌دهد و این روند را شکل می‌دهد. این قوانین طرفین دعوی را قادر می‌سازد تا از شرایط سودمندی برخوردار شوند (شرایطی از قبیل گزینش محل برگزاری دادگاه و ساختار دادگاه). با این وجود، اطمینان از کارا بودن گزینش‌ها، مستلزم داشتن آگاهی و تجربه می‌باشد.
- ۶۰٪ از صاحب نظران داخلی که با آنها مصاحبه شده است، اظهار داشته‌اند که شرکت سهامی آنها، مواردی را در هنگام مذاکره کردن درباره قوانین داوری تصدیق کرده‌اند که مهمترین موارد، تصدیق بهره‌برداری‌های تاکتیکی می‌باشد.

بیش از سه چهارم از سازمان‌ها، داوری سازمانی را ترجیح می‌دهند

- مهمترین دلایل برای انتخاب داوری‌هایی که زیر نظر سازمان‌های داوری صورت می‌گیرد موارد ذیل می‌باشد: اعتبار، آشنایی با روند داوری، توافق در مورد هزینه و حق الزحمه، و تسهیلات در استفاده از روندی ثابت.
- برترین سازمان‌هایی که توسط مدعی علیهان ذکر شده است شامل انجمن بین المللی تجارت (ICC)^۵، دادگاه بین المللی در لندن (LCIA)^۶، سازمان داوری در آمریکا یا سازمان بین المللی حل اختلافات (ICDR/AAA)^۷ می‌باشد.

سازمان‌های داوری محلی، همه جانبه حمایت می‌شود

- تعداد قابل ملاحظه ای از مدعی علیهان، طرفدار ایجاد سازمان‌های محلی حل اختلافات می‌باشند که به محل اختلافات نزدیک باشند و در مقایسه با سازمان‌های بین المللی، کم هزینه تر می‌باشند.

^۵ International Chamber of Commerce

^۶ London Court of International Arbitration

^۷ American Arbitration Association / International Center for Dispute Resolution

اهمیت تاکتیکی محل برگزاری داوری کاملا درك نشده است

- توجهی که به محل برگزاری داوری داده می‌شود مهمترین دلیلی است که يك شرکت سهامی، دادگاه را جهت حل اختلافات بین المللی برمی‌گزیند.
- دسترسی آسان به مکان، کمک شایانی محسوب می‌شود ولی برخی از صاحب نظران داخلی از اهمیت تاکتیکی در انتخاب صحیح محل داوری آگاه نمی‌باشند.
- معروف ترین دادگاهها، دادگاه انگلستان، سوئیس، فرانسه، و امریکا می‌باشد.

اکثر سازمان‌ها، قطعیت رأی دادگاه را می‌پذیرند

- ۹۱٪ از مدعی علیهان، تجدید نظر در دادگاه بین المللی را رد کرده‌اند

سازمان‌ها به دنبال يك هیئت داوری می‌باشند که در انجمن دادگاه بین المللی دارای شهرتی دیرینه باشد

- تعداد هیئت داوران با تجربه بسیار محدود می‌باشد.
- تخصص و تجربه محلی از جمله ویژگی‌های عمده يك قاضی بین المللی است.

سازمان‌ها، انجمن متبخر داوری بین المللی را به انجمن دادرسی خارجی خود ترجیح می‌دهند

- سازمان‌ها در جستجوی موسسه ای هستند که دارای این ویژگی‌ها باشد: در داوری بین المللی مهارت داشته باشد، در رابطه با موضوع اختلاف با تجربه باشد، در مکان اختلاف به انجمن دسترسی داشته باشد تا گزارش تخصصی محلی ارائه دهد و در قانون قابل اجرا مهارت داشته باشد. قابلیت دسترسی و شهرت انجمن از دیگر معیارهای مهم می‌باشد.

هزینه داوری بین المللی ، در موارد جزئی و معمولی، حداقل برابر با هزینه دادرسی فرا ملی می‌باشد و در موارد پیچیده تر، مقرون به صرفه تر است.

- در روند داوری بین المللی، طرفین دعوی باید هزینه انجمن داوری و دادگاه محاکمه را پرداخت کنند. با این وجود، سهم طرفین دعوی از کل هزینه داوری زیاد نیست.

ابزار و تاکتیک‌های داوری بین المللی، نیاز به آموزش دارد

□ علی رغم اینکه ۹۰٪ از صاحب نظران داخلی با روند داوری بین المللی آشنا می‌باشند اما خواستار آموزش بیشتری هستند. این یافته و یافته‌های دیگر حاصل از تحقیق نشان می‌دهد که سازمان‌ها با آموزش بیشتری در روند، فرصت‌ها، و ریسک‌های موجود در داوری بین المللی بهره بیشتری خواهند برد.

داوری بین المللی دارای دورنمای مثبتی می‌باشد

□ ۹۵٪ از سازمان‌ها امید دارند که استفاده از داوری بین المللی را ادامه دهند و انتظار می‌رود که استفاده از داوری بین المللی افزایش پیدا کند

□ سازمان‌ها اطمینان دارند که قوانین داوری راه‌حلهایی را برای اختلافات آتی به وجود می‌آورد.

"۷۳٪ داوری بین المللی را ترجیح می‌دهند"

۱. استفاده از داوری بین المللی

۱.۱. فرضیه :

سازمانها ترجیح می‌دهند که جهت حل اختلافات بین المللی به جای استفاده از دادرسی فراملی از داوری بین المللی استفاده کنند. (تا حدی صحیح)

۱.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

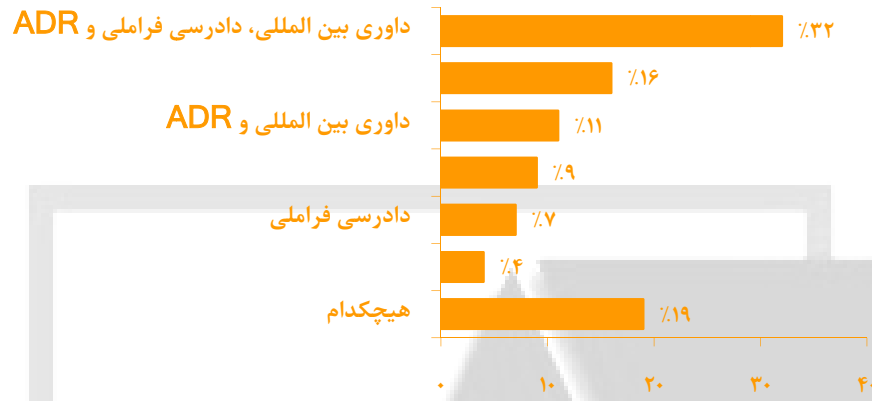
۸۰٪ از سازمانها که در تحقیق گنجانده شده‌اند و درگیر معاملات بین المللی بودند، دارای تجارب استفاده از داوری بین المللی، دادرسی فرا ملی، وساطت، و دیگر مکانیسمهای حل اختلافات (ADR)[^] می‌باشند.

در جواب به این سوال که از چه روشی جهت حل اختلافات بین المللی استفاده می‌کنند، بیش از نیمی از آنها از داوری بین المللی استفاده می‌کنند. حال این نوع داوری یا به صورت مجزا (۱۱٪) و یا به صورت ترکیبی با روشهای دیگری چون ADR و دادرسی (۴۳٪) به کار می‌رود و تنها ۴٪ از دادرسی فراملی به تنهایی استفاده می‌کنند.

هنگامی که از همان مدعی علیهان سوال می‌شود که کدام روش را ترجیح می‌دهند، ۷۳٪ از آنها از داوری بین المللی، یا به تنهایی (۲۹٪) و یا به صورت ترکیبی با روشهای ADR (۴۴٪)، استفاده می‌کنند. روش ADR، به عنوان شیوه ای مستقل، مورد علاقه ۱۶٪ از شرکت‌های بین المللی است؛ و تنها ۱۱٪ طرفدار دادرسی فراملی می‌باشند.

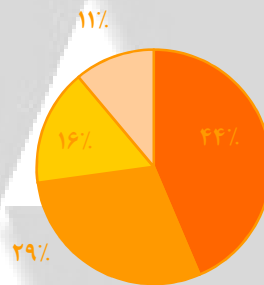
[^] Alternative Dispute Resolution

شیوه های حل اختلاف

شیوه های مرسوم جهت حل اختلافات

بین المللی

- داوری بین المللی و ADR
- داوری بین المللی
- وساطت بین المللی و شیوه های دیگر ADR
- دادرسی فراملی

چرا ۹ تا از ۱۰ شرکت سهامی، از دادرسی فراملی اجتناب می‌گزینند؟ واضح ترین دلیل تشویشی است که در مورد دادخواهی بر اساس قانونی خارجی و در دادگاهی به دور از وطن و همچنین فقدان آشنایی با روند دادگاه محلی و زبان آن وجود دارد. علاوه بر آن، عدم اطمینان از روند کار، وقت گیر بودن آن، و همچنین هزینه

پیگیری کردن دادرسی در خارج از کشور از دیگر نکات منفی در دادرسی فراملی به حساب می‌آیند. از این گذشته، ممکن است برخی از کشورها دارای قوه قضایی ای مستقل و یا کامل نباشند، و در موارد وخیم تر ممکن است آن کشور دارای قوه قضاییه ای تحریف شده باشد. در نهایت، حتی اگر این موارد به درستی هدایت شوند، اجرای يك قضاوت خارجی بسیار مشکل خواهد بود. آن دسته از سازمان‌هایی که به دادرسی فراملی تکیه می‌کنند به دو گروه تقسیم می‌شوند:

- سازمان‌هایی که عمدتاً در کشورهای پیشرفته فعالیت می‌کنند و معتقدند که به يك سیستم قضایی کامل و مستقل دست خواهند یافت
- سازمان‌هایی که در کشورهای در حال توسعه فعالیت می‌کنند و در رابطه با روند داوری بی تجربه و بیمناک هستند و با حل اختلافات در سیستم دادگاهی خود بیشتر موافق هستند.

۱.۳. خلاصه

- ۷۳٪ از شرکتهای سهامی جهت حل اختلافات جهانی از داوری بین المللی استفاده می‌کنند
- در اکثر موارد، داوری بین المللی به صورت مجزا به کار نمی‌رود بلکه به صورت ترکیبی با روش ADR به کار می‌رود
- دادرسی فراملی روشی برای حل اختلافات می‌باشد که اقلیت سازمان‌ها (۱۱٪) در شرایط خاصی از آن استفاده می‌کنند

۲. مزایا و معایب استفاده از داوری بین المللی

۲.۱. فرضیه:

داوری‌های بین المللی در حل اختلافات جهانی طرفداران زیادی دارد زیرا مزایای آن غالب بر معایب آن است (صحیح)

۲.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

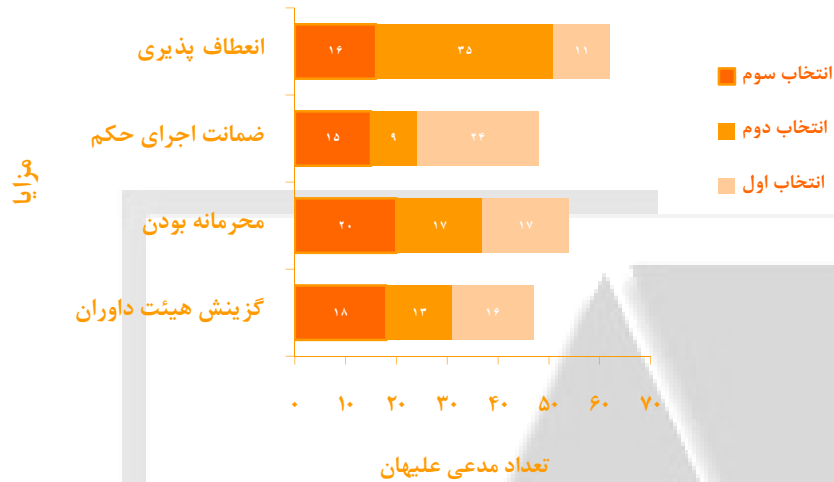
مزایا: ما از شرکت کنندگان در این تحقیق درخواست کردیم سه دلیل مهم برای استفاده از داوری بین‌المللی را ذکر کنند.

مرسوم ترین مزیت، انعطاف پذیری در روند داوری می‌باشد. حضور فعال طرفین دعوی در مشخص کردن و شکل دادن روند داوری موجب می‌شود که به مراحل آن اطمینان داشته باشند.

با این وجود، ضمانت اجرای رأی مهمترین مزیتی است که توسط اکثریت مدعی علیهان (۲۴مدعی علیه) شناخته شده است.

بی شك، محرمانه بودن این نوع داوری از دیگر مزایای آن شمرده می‌شود. داوری بین المللی، موثرترین روش جهت حفظ تكنيك‌های کاری، راز و رمزهای تجاری، مراحل کاری، و ابداعات ابتکاری محسوب می‌شود. البته این بدان معنا نیست که همه چیز در داوری به خودی خود سری و محرمانه است بلکه تنها به این معناست که مراحل داوری محرمانه است.

مهمترین مزیت های داوری بین المللی (تعداد مدعی علیهان)

امکان انتخاب هیئت داوران توسط طرفین دعوی از دیگر مزایای آن است؛ هیئت داورانی که دارای مهارت و تخصص لازم بوده و مناسب فرهنگ و شرایط حقوقی باشند.

تعداد معدودی از مدعی علیهان مزایای دیگری را نیز برشمرده اند از جمله هزینه، سرعت، امکان اجتناب گزیدن از سیستم های حقوقی خاص و دادگاه های ملی، و بی طرفی در دادرسی.

معایب: رضایت سازمان ها از داوری بین المللی به طور صد در صد نمی باشد. ما از شرکت کنندگان در این تحقیق در خواست کردیم که سه ضعف استفاده از داوری بین المللی را ذکر کنند.

هزینه داوری بین المللی (شامل حق الزحمه وکلاء، حق الزحمه هیئت داوران، و هزینه انجمن داوری)، مهمترین نقاط ضعف محسوب می شود. ۷۰ نفر از ۸۰ مدعی علیه اظهار داشته اند که این ضعف جزء یکی از سه ضعف اساسی به شمار می آید و ۵۰٪ از مدعی علیهان آن را به عنوان اصلی ترین ضعف می شمارند. این عیب مغایر با یکی از شایعات داوری بین المللی مبنی بر کم هزینه بودن نسبت به دادرسی فراملی است. هزینه داوری بین المللی به طور کامل در فرضیه ۱۰ مورد بحث قرار می گیرد.

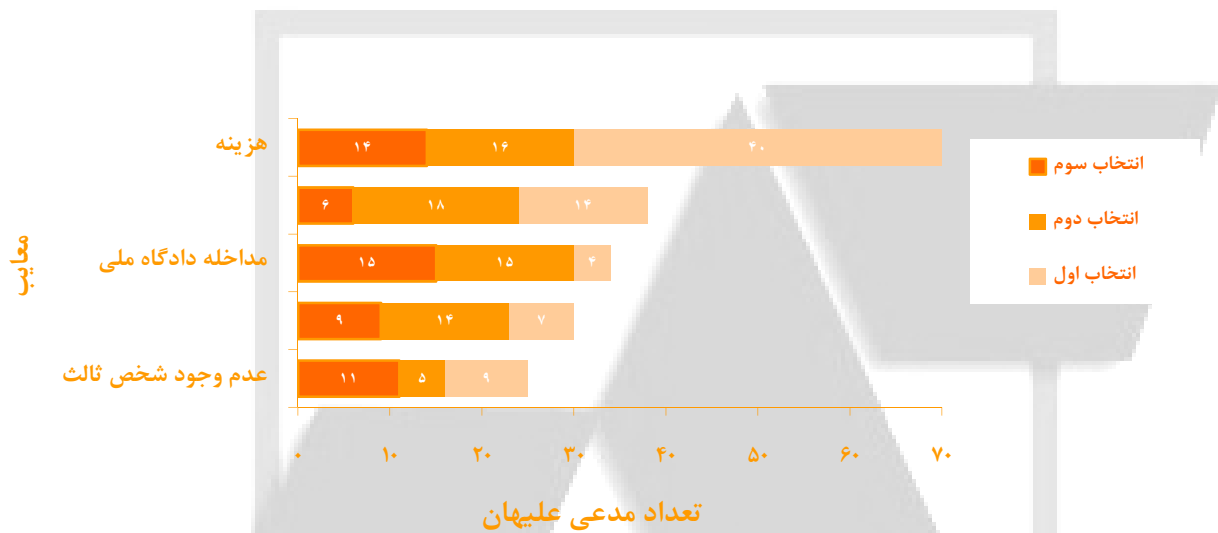
دومین ضعف، مدت زمانی است که برای داوری از مرحله ثبت تا حصول رأی صرف می شود. انجمن بین المللی تجارت (ICC)^۹ و سازمان داوری در آمریکا یا سازمان بین المللی حل اختلافات (ICDR/AAA)^{۱۰}

^۹ International Chamber of Commerce

^{۱۰} American Arbitration Association / International Center for Dispute Resolution

اظهار داشتند که در اکثر موارد، يك رأی در طول مدت ۱۸ ماه، از مرحله ثبت تا صدور رأی، صادر می‌شود که نسبت به بیشتر موارد دادرسی فراملی سریعتر می‌باشد. با وجود اینکه، مراحل دادگاه را با توجه به مدت زمان لازم جهت رسیدگی کامل به يك اختلاف مقایسه می‌کنند، مسئله مدت زمان یکی از عیوب محسوب می‌شود.

معایب داوری بین المللی (تعداد مدعی علیهان)

مداخله دادگاه ملی یکی دیگر از عیوب به شمار می‌آید. بسیاری از کشورها دارای قوانینی می‌باشند که بر اساس آن مداخله دادگاه ملی در روند داوری بین المللی، کارا بودن آن را محدود می‌کند. (به عنوان مثال، اختلاف نظر هیئت داوران بر حکم دادگاه). این قوانین در کشورهای مختلف، متفاوت است. هنگامی که بسیاری از قوانین مدرن داوری مداخله دادگاه را محدود می‌کند، در صورتی که قوه قضائیه به دادگاهها اجازه مداخله دهد، کار دادگاه محکمه محدود می‌شود. و بنابراین انتخاب محل برگزاری داوری موضوع مهمی است. علاوه بر آن، مداخله دادگاه بسیار وقت گیر و مستلزم هزینه زیادی است.

۳۰ مدعی علیهی که در تحقیق ما شرکت داشته‌اند، اظهار داشته‌اند که فقدان يك مکانیسم استیناف، از مضرات بالقوه در این نوع داوری محسوب می‌شود. بنابراین طرفین دعوی به جای گزینش استیناف در دادگاه، يك سیستم استیناف در چارچوب داوری را ترجیح می‌دهند و یا در مقابل رأی دادگاه به مخالفت می‌پردازند. با این وجود، یافته‌های بعدی در بررسی ما نشان می‌دهد که در عمل تنها عده معدودی خواستار يك روش استیناف می‌باشند. این مسئله به طور کامل در فرضیه ۷ مورد بحث قرار می‌گیرد.

عدم اجازه ورود طرف سوم دعوی یکی دیگر از معایب این روش محسوب می‌شود. طرفین دعوی با توافق خود روند داوری بین المللی را انتخاب می‌کنند و به دشواری می‌توان طرف سوم را در مرحله آخر داوری وارد کرد و اشخاص ثالث طرف مدعی در توافق داوری محسوب نمی‌شوند.

۲۰۳. خلاصه

- سازمان‌ها دریافتند که مزایای استفاده از داوری بین المللی بیش از معایب آن می‌باشد.
- مهمترین دلایل برای انتخاب داوری بین المللی جهت حل اختلافات شامل موارد زیر می‌باشد: انعطاف پذیری در روند داوری، ضمانت اجرای رأی، محرمانه بودن روش کار، و امکان انتخاب هیئت داوران توسط طرفین دعوی.
- هزینه و مدت زمان لازم جزء مزایا محسوب نمی‌شود بلکه از جمله ضعف‌های مهم در این روش به حساب می‌آید. با این وجود، اکثر صاحب نظران داخلی که با آنها مصاحبه شده است، اظهار داشته‌اند که موفقیت انجمن نیویورک^{۱۱} در تشخیص و ضمانت اجرای رأی داوری جبرانی برای این دونقطه ضعف می‌باشد.
- مداخله دادگاه ملی در روند داوری و همچنین دشواری ملحق شدن طرف سوم دعوی از جمله ضعف‌های دیگر داوری بین المللی به شمار می‌رود.

"یک سیاست واضح حل اختلاف ، مزیت استراتژیکی ایجاد می‌کند"

^{۱۱} New York Convention

۳. اهمیت سیاست حل اختلاف

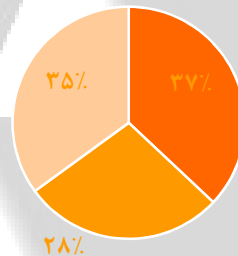
۳.۱. فرضیه:

سازمان‌هایی که درگیر دادرسی‌های بین‌المللی هستند دارای یک سیاست حل اختلاف در محل می‌باشند تا هر گونه اختلافی را بتواند حل کند. (تا حدی صحیح)

۳.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

ما در تحقیق خود از سازمان‌ها سؤال کردیم که آیا از سیاست حل اختلاف استفاده می‌کنند؟ ۶۵٪ از آنها جواب مثبت دادند که بیش از نیمی دارای یک سیاست کاملاً واضح می‌باشند (از جمله جلسات استاندارد دادگاه و قوانین الگویی). بقیه سازمان‌ها دارای سیاست مشخصی نمی‌باشند و بیان داشته‌اند که سیاست آنها به عنوان راهنمایی است که با مذاکرات اصلاح می‌شود. گروه سوم از مدعی علیهان دارای هیچ گونه سیاست حل اختلاف نمی‌باشند.

آیا شرکت‌های سهامی از سیاست‌های حل اختلاف حمایت می‌کنند؟

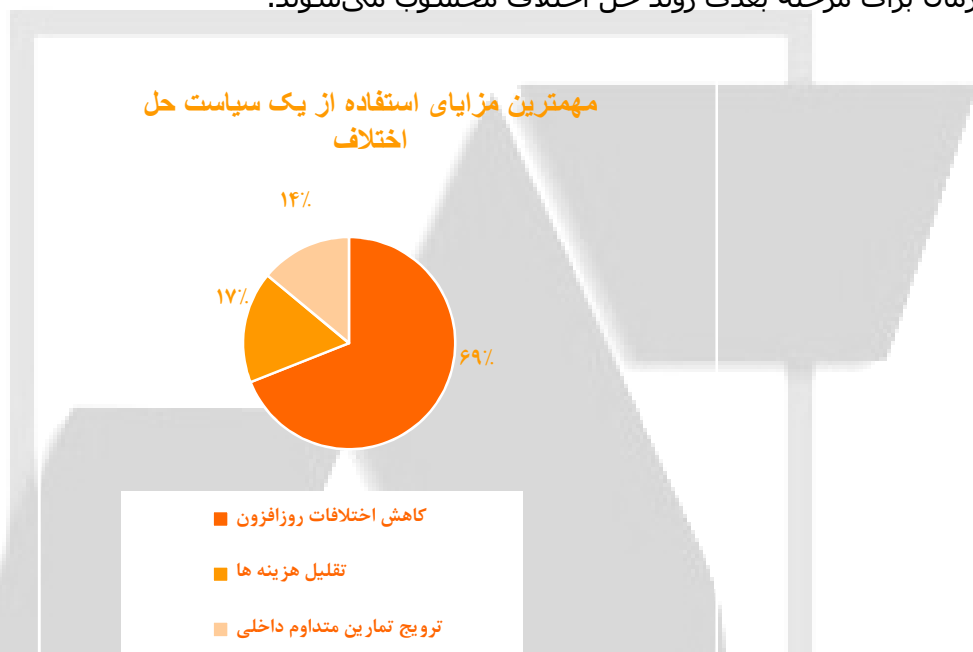

- استفاده از سیاست (یک سیاست مشخص)
- استفاده از سیاست (یک سیاست نامشخص)
- عدم استفاده از یک سیاست

بر اساس گفته ۶۹٪ از مدعی علیهان مهمترین مزیت داشتن یک سیاست حل اختلاف، کاهش اختلافات است. در حالی که ۱۷٪ معتقدند که سود حاصل از تقلیل هزینه مهمترین مزیت محسوب می‌شود.

ما به این نتیجه رسیده ایم که يك سیاست واضح حل اختلاف، يك مزیت استراتژیکی ایجاد می‌کند.

مذاکره کنندگان از پارامترها (محدودیت‌ها) مطلع می‌باشند که براساس آنها می‌توانند در هنگام مذاکرات درباره حل اختلاف انعطاف پذیر باشند. يك سیاست می‌تواند چارچوبی را ایجاد کند تا بر اساس آن مواد قانونی سودمند در حل اختلاف وارد قرارداد شود. این چارچوب صاحب نظران داخلی را قادر می‌سازد که هنگامی که اختلافی به وجود می‌آید به طور کارایی با آن برخورد کنند بنابراین کمک شایانی در آماده سازی سازمان برای مرحله بعدی روند حل اختلاف محسوب می‌شوند.

سیاست‌های مشترك حل اختلاف:

- همسویی با مذاکرات درباره قرارداد
- همسویی با مدیریت ریسک و همسویی با طرح حقوقی
- همسویی نظرات بین انجمن حقوقی و بقیه ارکان شرکت و افزایش آگاهی از پشتیبانی حقوقی برای اهداف مشترك
- طرح نگرشی مثبت در جهت حل اختلاف

تحقیقات ما نشان می‌دهد که سیاست‌های حل اختلاف شامل قوانینی هستند که روند حل اختلاف را بهبود می‌بخشند. و در ابتدا ممکن است طرفین اختلافات خودرابوسیله مذاکرات متوقف نمایند. در نتیجه از تهدید ناگهانی روند حقوقی اجتناب مینمایند. اگر این هدف با شکست روبرو شود، مرحله بعدی ممکن است همکاری با طرف سوم باشد که بی طرف است.

۳.۳. خلاصه

- يك سیاست واضح حل اختلافات، مزیت‌های استراتژیکی ایجاد می‌کند.
- سازمان‌ها دریافتند که طراحی يك سیاست حل اختلاف و استفاده از آن به عنوان اساسی برای مذاکرات سودمند می‌باشد.
- ۸۶% از مدعی علیهان اظهار داشته‌اند که يك سیاست حل اختلاف، سودی حاصل از تقلیل هزینه‌ها ایجاد می‌کند که این سود یا از طریق مدیریت مؤثر در روند اختلاف و یا از طریق کاهش ریسک در نتایج اختلافات میسر می‌باشد.

"قوانین داوری بین المللی می‌تواند يك مزیت تاکتیکی ایجاد کند"

۴. قوانین داوری بین المللی

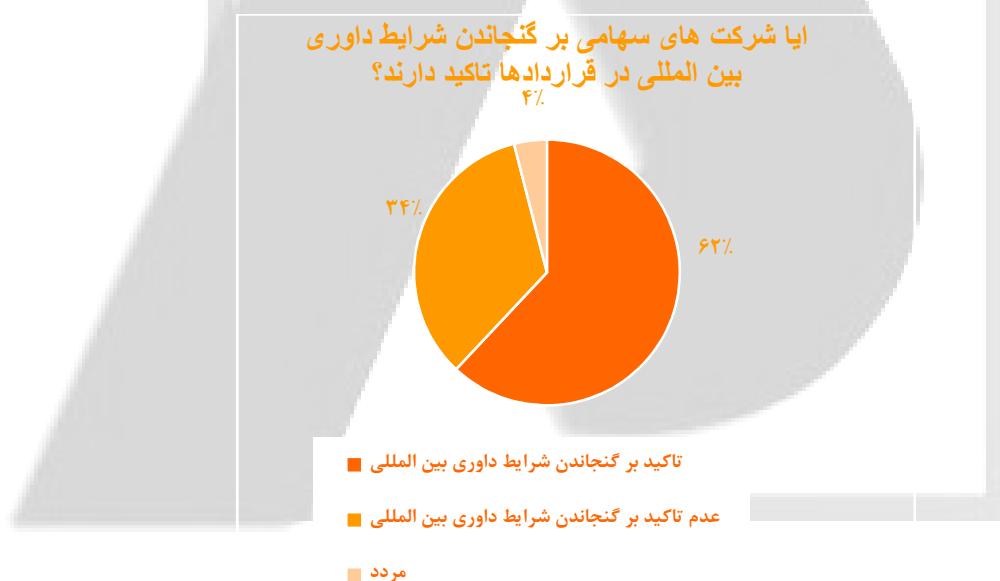
۴.۱. فرضیه:

سازمانها همواره در تلاش هستند که قوانین داوری بین المللی را در قراردادهای خود ذکر کنند که باعث ایجاد مزیت در حل اختلاف می‌شود. (تا حدی صحیح)

۴.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

۹۵٪ از صاحب نظران داخلی در مصاحبه ما بیان داشته‌اند که سازمانهای آنها دارای قوانین حل اختلاف در قراردادهای بین المللی خود می‌باشند. حتی اگر سیاست مشترک نیاز به چنین قانونی نداشته باشد، این قوانین ممکن است داوری بین المللی، دادرسی، روش ADR^{۱۲}، و یا ترکیبی از آنها را پیشنهاد کند.

ما در تحقیق خود از سازمانها سؤال کردیم که آیا آنها اصراری در گنجاندن قوانین داوری در قراردادهای بین المللی خود دارند؟ ۶۲٪ از سازمانها بر گنجاندن قوانین داوری بین المللی تأکید دارند، ۳۴٪ هیچ اصراری ندارند، و ۴٪ مردد هستند.

با این وجود، ۶۰٪ از صاحب نظران داخلی بیان داشته‌اند که سازمانهای آنها، در هنگام مذاکره درباره این قوانین، در صورتی که با اعتراضات طرف مقابل روبرو شوند امتیازاتی را به آنها واگذار می‌کنند. و این تنها در

^{۱۲} Alternative Dispute Resolution

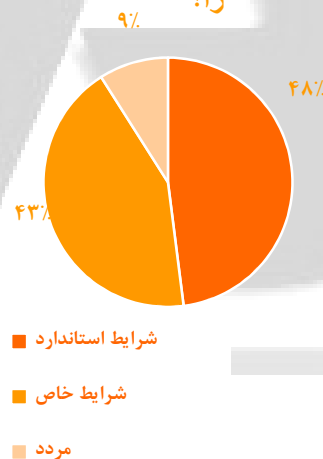
صورتی است که اختلافی به وجود می‌آید و قوانین داوری بین المللی می‌تواند مفید واقع شود و از منافع سازمان دفاع کند.

عدم توجه به مذاکراتی که درباره قوانین منسب داوری بین المللی می‌باشد، موجب می‌شود تا شرکت سهامی در معرض يك اختلاف قرار گیرد. برعکس، اطمینان به گنجاندن يك قانون مناسب این امکان را فراهم می‌سازد که شرایط و قوانین سودمندی در قرارداد گنجانده شود تا اختلاف را پایان دهد (از جمله گزینش محل برگزاری داوری و گزینش هیئت داوران).

در طول مدت مصاحبه، برخی از مشاوران داخلی ناراضیتی خود را مبنی بر محروم بودن از تصمیم‌گیری در مرحله کلیدی مذاکرات قرارداد اظهار داشتند. سازمان‌ها خواستار آن هستند که نشان دهند آیا این موضوع آنها را در معرض ریسک بیشتری قرار می‌دهد و یا خیر.

همچنین ما در تحقیقات خود از سازمان‌ها پرسیدیم که آیا آنها قوانین استاندارد داوری را می‌پذیرند و یا قوانین خاص را برای قراردادهای خود برمی‌گزینند. ۴۸٪ از مدعی علیهان بیان داشته‌اند که آنها در تمام قراردادهای خود از قوانین استاندارد داوری استفاده می‌کنند، در حالی که ۴۳٪ از آنها برای هر قرارداد خاص قوانین منحصر به فردی را برمی‌گزینند، و ۹٪ باقی مانده مردد هستند.

آیا شرکت‌های سهامی شرایط استاندارد داوری
بین المللی را ترجیح می‌دهند و یا شرایط خاص آن
را؟

ما دریافتیم که استفاده از قوانین داوری بین المللی بسیار ضروری است این قوانین می‌تواند قوانین استاندارد و یا قوانین متناسب با شرایط قرارداد باشد. قوانین استاندارد، چه توسط انجمن‌های داوری پیشنهاد شود و یا توسط سازمان‌ها، ممکن است برای شرایط قرارداد مناسب نباشد. از طرف دیگر، این قوانین ممکن است مناسب نیازهای شغلی باشد اما هیئت داوران باید در گزینش این قوانین مداخله داشته

باشد و اگر این قوانین توسط کسانی وضع شود که به داوری آگاهی کامل ندارند چالش‌هایی به وجود می‌آید.

در نتیجه قوانینی که به خوبی وضع نمی‌شوند ضعف‌هایی به وجود می‌آید:

- ❑ طرفین دعوی تنها حق انتخاب يك نوع داوری را دارند
- ❑ عدم وضوح از اینکه آیا واقعا طرفین دعوی روش داوری را پذیرفته‌اند و یا روش دیگری از حل اختلاف را ترجیح می‌دهند
- ❑ مغایر بودن قوانین حل اختلاف مانند مغایر بودن قانون اجرایی قوه قضاییه و يك قانون داوری
- ❑ مراجعه اشتباه به انجمنی که تحت قوانین آن انجمن، داوری شکل می‌گیرد و یا برگزیدن مرجعی که وجود خارجی ندارد
- ❑ در قوانین حل اختلاف مراحل قبل از داوری ممکن است کاملا مشخص نشود
- ❑ مواردی چون جایگاه و ساختار دادگاه و موارد مهم دیگر ممکن است در نظر گرفته نشود که باعث ایجاد ضعف می‌شود و بر روند حل اختلاف تاثیر می‌گذارد

۴.۳. خلاصه

- ❑ اکثر سازمان‌ها بر گنجاندن قوانین داوری در قراردادهای خود تاکید دارند
- ❑ قوانین روزافزون حل اختلاف روز به روز بیشتر مورد پسند مردم قرار می‌گیرد
- ❑ اکثر سازمان‌ها قوانین استاندارد داوری را به قوانین خاص قراردادهای ترجیح می‌دهند
- ❑ اکثر صاحب نظران داخلی اظهار داشته‌اند که سازمان‌های آنها در هنگام مذاکرات جهت تکمیل معامله، امتیازات و یا قوانین داوری را به طرف مقابل واگذار می‌کنند و ممکن است فرصت‌های تاکتیکی و حقوقی را واگذار کنند تا اختلاف در روند داوری خاتمه پذیرد

۵. داوری خاص در مقابل داوری در انجمن

۵.۱. فرضیه:

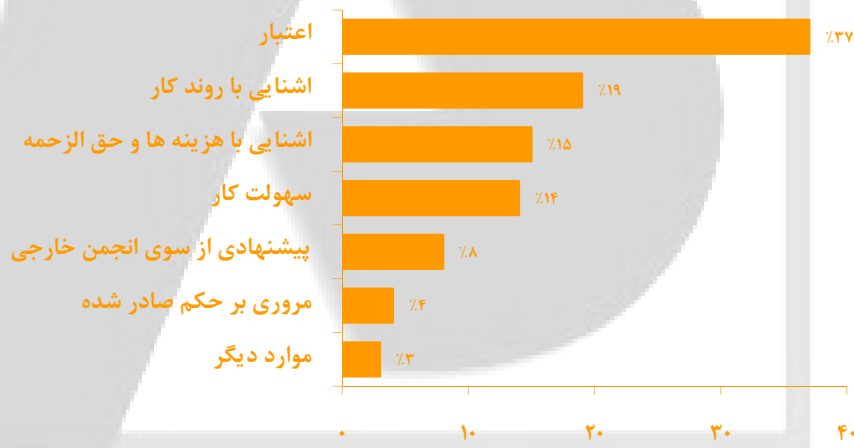
سازمان‌ها، داوری در انجمن‌ها را به داوری مخصوص به خود ترجیح می‌دهند (صحیح)

۵.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

از مدعی علیهان سؤال کردیم که آیا آنها داوری در انجمن‌ها را برمی‌گزینند و یا روند داوری مخصوص به خود را ترجیح می‌دهند. ۷۶٪ از آنها اظهار داشتند که داوری در انجمن‌ها را ترجیح می‌دهند.

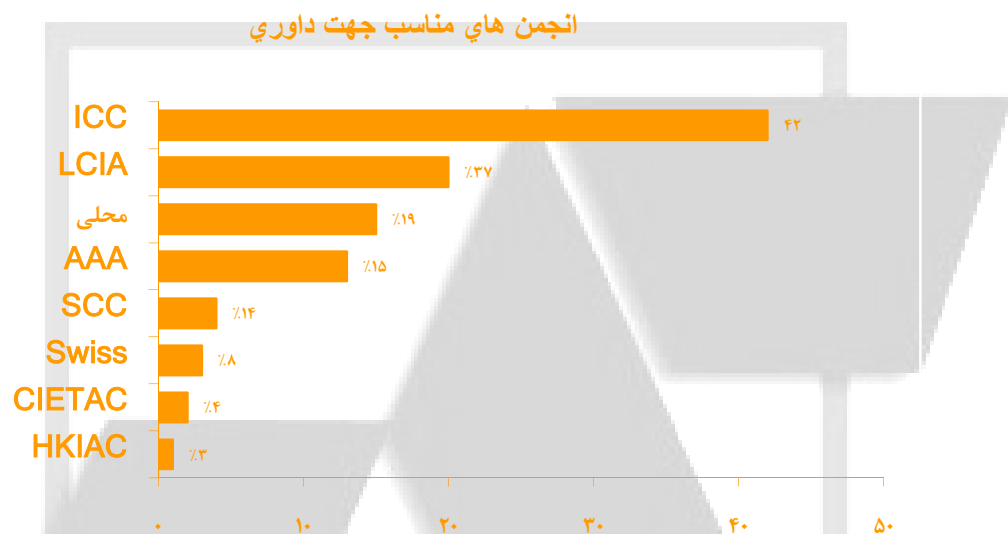
همچنین ما در تحقیق خود از مدعی علیهان درخواست کردیم که سه دلیل اصلی جهت انتخاب داوری در انجمن‌ها را ذکر کنند و ما این دلایل را ارزیابی کردیم. اعتبار فراوان داوری در انجمن‌ها مهمترین دلیل جهت انتخاب این روش است، دلیل دوم امتیازات بیشتر این روش نسبت به داوری خاص می‌باشد، و در نهایت آشنایی با روند داوری و آشنایی با هزینه‌ها و حق الزحمه دلیل سوم می‌باشد.

دلایل انتخاب داوری بین المللی

۲۴٪ از مدعی علیهانی که داوری مخصوص به خود را ترجیح می‌دهند عمدتاً از سازمان‌هایی هستند که حجم معاملات آنها مبلغی بالغ بر ۵ بیلیون دلار در سال می‌باشد. بسیاری از این سازمان‌ها دارای دپارتمان‌های حقوقی بزرگی می‌باشند که این دپارتمان‌های داخلی دارای تجاربی در خصوص اداره روند داوری می‌باشند.

تحقیقات نشان می‌دهد که تعداد قابل توجهی از مدعی علیهان طرفدار پیشرفت انجمن‌های داوری محلی می‌باشند. بسیاری از سازمان‌ها علاقه خود را نسبت به انجمن‌های نزدیک به مکان اختلاف نشان دادند که بی شک این انجمن‌ها نسبت به انجمن‌های ثابت (مرسوم) مقرون به صرفه تر هستند. با این وجود، اگر انجمن‌های محلی سابقه پیگیری اختلافات را نداشته باشد، اکثر سازمان‌ها تمایل ندارند که اختلافات خود را به این انجمن‌های محلی غیر متداول ببرند.

جهت مشخص کردن رایج ترین انجمن‌های داوری، از مدعی علیهان درخواست شده است که از يك لیست محتوی ده انجمن معروف سه انجمنی را که الویت دارند را ذکر کنند. مدعی علیهان می‌توانستند در صورت نبود انجمن ترجیحی خود در لیست، آن را به لیست اضافه کنند. سپس توسط يك سیستم ارزیابی این انجمن‌ها طبقه بندی شده‌اند. ICC^{۱۲}، LCIA^{۱۴}، AAA\ICDR^{۱۵} رایج ترین انجمن‌ها شمرده شده‌اند.

۵.۲. خلاصه

- ۷۶٪ از سازمان‌ها، داوری در انجمن‌ها را مناسب می‌دانند، ۲۴٪ بقیه که داوری مخصوص به خود را ترجیح می‌دهند عمدتاً سازمان‌های بزرگی هستند که داوری بین المللی را تجربه کرده‌اند.
- اعتبار، آشنایی با روند داوری، آشنایی با هزینه‌ها و حق الزحمه، و تسهیلات روند داوری مهمترین دلایل جهت گزینش داوری در انجمن‌ها می‌باشند.
- ICC ، LCIA ، AAA\ICDR رایج ترین انجمن‌ها می‌باشند.

^{۱۲} International Chamber of Commerce

^{۱۴} London Court of International Arbitration

^{۱۵} American Arbitration Association / International Center for Dispute Resolution

□ سازمان‌ها خواستار پیشرفت در انجمن‌های محلی می‌باشند، با این وجود، این انجمن‌های محلی باید دارای یک سابقه پیگیری اختلافات باشند تا اعتماد کاربران را به خود جلب کنند. این مسئله باعث ایجاد رقابت بین انجمن‌های محلی می‌شود.

"سازمان‌ها طرفدار پیشرفت در داوریه‌های محلی می‌باشند"

۶. محل برگزاری داوری بین المللی

۶.۱. فرضیه:

ملاحظات حقوقی مهمترین عامل در انتخاب محل برگزاری داوری می باشد. (تا حدی صحیح)

جایگاه داوری بین المللی قوانینی را تعیین می کند که حاکم بر اجرای روند داوری است، این قوانین یا هماهنگ با قوانین موجود در انجمن و یا هماهنگ با قوانین خاص هر قرارداد می باشد.

نظرات متفاوتی در رابطه با اهمیت محل برگزاری داوری وجود دارد. از دیدگاهی، جایگاه داوری مهم است چرا که مشخص می کند که آیا دادگاههای محلی در روند داوری مداخله می کند و یا از آن پشتیبانی می کند (توضیح: میزان مغایرت رایها هنگامی که استانداردهای بی طرفانه دنبال نمی شوند و دستورالعملی که توسط قانون محلی ارائه می شود هنگامی که انتخاب روند داوری توسط طرفین دعوی خیلی مرسوم نیست). از دیدگاهی دیگر، انتخاب جایگاه داوری از اهمیت کمی برخوردار است زیرا انتخاب جایگاه داوری تنها جهت سهولت کار و یا بی طرفانه بودن آن می باشد.

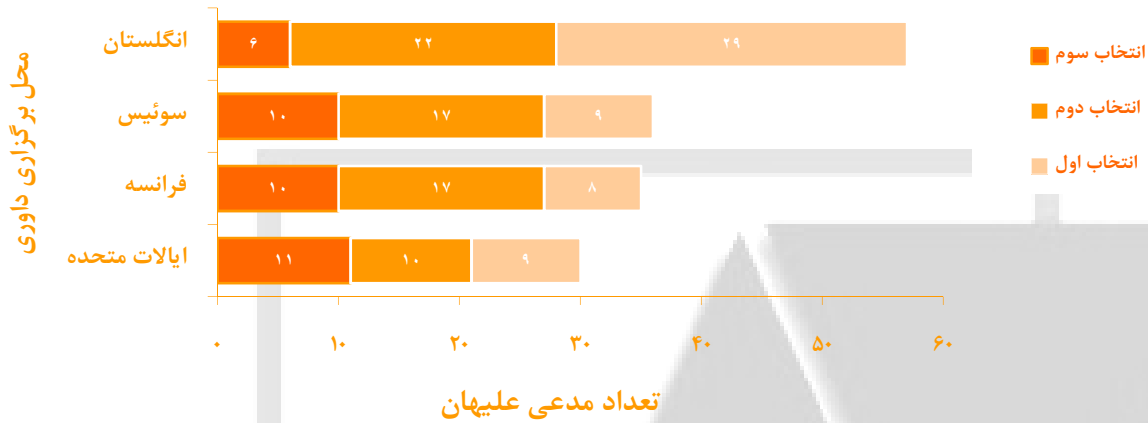
۶.۲. داده ها و تجزیه و تحلیل

ما از مدعی علیهان درخواست کردیم که سه محل برگزاری داوری که مرسوم تر هستند و همچنین سه دلیل برای این انتخاب خود را بیان کنند. چهار محل مرسوم برای برگزاری داوری در نمودار صفحه بعد نشان داده شده است.

"اهمیت تاکتیکی که در محل برگزاری داوری وجود دارد به طور کامل شناخته نشده است"

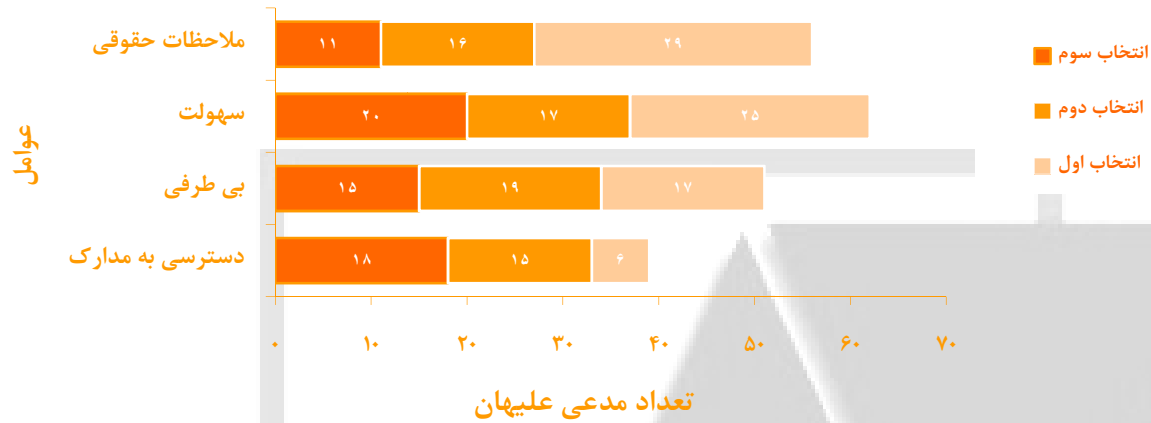
مدعی علیهان در پاسخ به سؤال ما مبنی بر دلایل گزینش محل برگزاری داوری خود اظهار داشتند که ملاحظات حقوقی، تسهیلات، بی طرفانه بودن محل برگزاری، و نزدیکی به شواهد و مدارک مهمترین دلایل می باشند.

مکان های ترجیحی جهت برگزاری داوری بین المللی

اکثر مدعی علیهان ملاحظات حقوقی را مهمترین عامل شناخته‌اند. تسهیلات در درجه دوم اهمیت قرار می‌گیرد. این حقیقت که بسیاری از صاحب نظران داخلی، تسهیلات انتخاب محل داوری را به موارد حقوقی آن ترجیح می‌دهند نشان می‌دهد که هنوز کسانی هستند که اهمیت انتخاب صحیح محل برگزاری داوری بین المللی را در نیافته‌اند. تعدادی از صاحب نظران داخلی از این موضوع آگاه نیستند که انتخاب محل داوری يك تصمیم تاکتیکی است که می‌تواند آنها را در رسیدن به اهدافشان یاری دهد. دپارتمان‌های داخلی حقوقی ممکن است از جلسات توجیهی که توسط هیئت داوران بر روی نتایج حقوقی و موقعیت‌های تاکتیکی صورت می‌گیرد بهره ببرند که این موارد در نتیجه گزینش محل داوری ایجاد می‌شود.

عوامل دخیل در گزینش محل برگزاری داوری

۶.۳. خلاصه

- ❑ ملاحظات حقوقی مهمترین عامل جهت انتخاب محل برگزاری داوری بین المللی توسط سازمانها می باشد.
- ❑ با این وجود، تسهیلات در درجه دوم اهمیت قرار می گیرد. اجتماع داوری نیاز دارد که در این مورد صاحب نظران داخلی را بیشتر تحت آموزش قرار دهند.

۷. کارآیی بدلیل قابلیت استیناف پذیری

۷.۱. فرضیه:

سازمان‌ها می‌توانند به رأی داوری اعتراض کنند و یا درخواست تجدید نظر بر روی رأی دادگاه را داشته باشند (اشتباه)

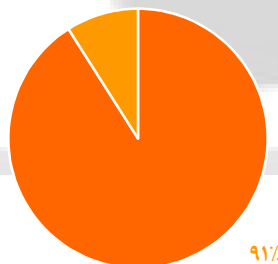
۷.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

چنان که مرسوم است، مزیت اصلی داوری بین المللی قطعیت آن می‌باشد. ولی در سال‌های اخیر، درخواست تجدید نظر بر روی رأی رو به افزایش بوده است.

با این وجود، ۹۱٪ از مدعی علیهان و اکثر افرادی که با آنها مصاحبه شده است، مشمول شدن مکانیسم استیناف در داوری بین المللی را قاطعانه رد کرده‌اند. مصاحبه شوندگان اظهار داشته‌اند که قطعیت رأی مزیتی است که غالب بر نیاز مکانیسم استیناف می‌باشد.

امکان استیناف به عنوان يك ضعف شناخته شده است چرا که موجب طاقت فرسا شدن داوری و همچنین موجب از بین رفتن ویژگی اصلی روند داوری (قطعیت) می‌شود. ۹٪ از مدعی علیهانی که طرفدار سیستم استیناف در روند داوری می‌باشند، تجارب منفی در داوری‌های قبلی را دلیل این نوع نگرش خود بیان کرده‌اند.

دیدگاه‌های مختلف بر پیشرفت مکانیسم استیناف در هنگام صدور حکم

■ عدم علاقه به مکانیسم استیناف

■ علاقه به مکانیسم استیناف

۷.۳. خلاصه

اکثر سازمان‌ها طرفدار قطعیت رأی داوری می‌باشند و آن را به عنوان یک ویژگی ضروری معرفی کرده‌اند و همچنین مکانیسم استیناف را رد کرده‌اند.

۸. انتصاب هیئت داوران

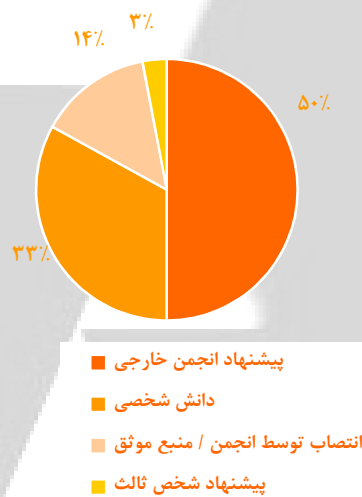
۸.۱. فرضیه:

هیئت داوران عمدتاً بر اساس اعتبارشان منصوب می‌شوند. (تا حدی صحیح)

۸.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

۵۰٪ از مدعی علیهان هیئت داوران را بر اساس پیشنهاد انجمن خارجی منصوب می‌کنند، ۳۳٪ هیئت داوران را بر مبنای دانش شخصی خود، ۳٪ بر اساس پیشنهاد طرف سوم، و ۱۴٪ بقیه انتخاب هیئت داوران را به یک مرجع موثق واگذار می‌کنند.

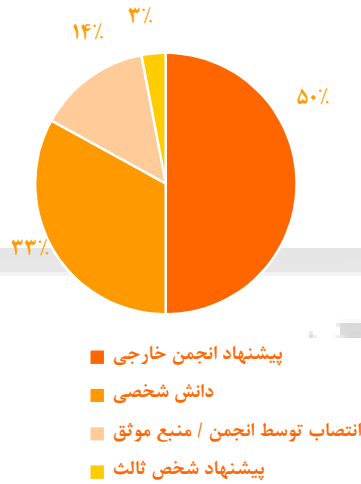
چگونگی گزینش هیئت داوران

در انتصاب هیئت داوران صاحب نظران داخلی توجه خود را به عوامل مختلفی مبذول داشته‌اند. مدعی علیهان کاندیداهایی را که بر اساس دانش شخصی، اطلاعاتی از قراردادهای غیررسمی، و پیشنهاد انجمن خارجی منصوب شده است را مورد ارزیابی قرار دادند سپس ۹۰٪ از آنها اعتبار هیئت داوران را مهمترین عامل شناختند. ۸۰٪ از مدعی علیهان علاوه بر اعتبار هیئت داوران، مهارت و عقل سلیم آنها را نیز عوامل مهمی می‌دانند. آگاهی از قوانین قابل اجرا از جمله ویژگی‌های مثبتی است که ۷۰٪ از مدعی علیهان ذکر کرده‌اند و همچنین ۶۰٪ از آنها دانستن زبان‌های مربوطه را از ویژگی‌های مطلوب هیئت داوران بین المللی برشمردند.

چگونگی گزینش هیئت داوران

یکی از یافته‌های مهم در این تحقیق آن است که صاحب نظران داخلی عموماً هیئت داوران را بر اساس مهارت و تخصص آنها در موضوع اختلاف منصوب می‌کنند. موارد زیر نیز برای آنها ملاک است:

- مهارت در زمینه صنعتی
 - تجربه محلی و منطقه‌ای
 - مهارت‌های لازم در زمینه مالی و تکنیکی که در برآورد ضررها و یا درک شرایط معامله بسیار موثر می‌باشد
- صاحب نظران داخلی بر این باورند که هیئت داورانی که دارای این مهارت‌ها می‌باشند از لحاظ مالی و زمانی به سود سازمان‌ها می‌باشند.

تحقیقات ما نشان می‌دهد که صاحب نظران داخلی ترجیح می‌دهند که هیئت منصفه دارای مدیری با اقتدار باشد تا روند داوری را با دانش، قدرت، و جدیت خود اداره و مدیریت کند.

۳۳٪ از مدعی علی‌ه‌ان ناراضی خود را نسبت به دسترسی محدود به هیئت داوران مجرب اعلام کردند. آنها تمایل خود را برای داشتن اتحادیه بزرگتری از هیئت مجرب داوران اظهار داشتند و هیچ تمایلی جهت منصوب کردن داور غیرمجرب ندارند. این مطلب شایان ذکر است که یک چهارم از صاحب نظران داخلی تمایل خود را جهت منصوب شدن به هیئت داوران در آینده را اظهار داشتند.

۸.۳. خلاصه

- سازمان‌ها در انجمن داوری بین‌المللی در جستجوی هیئت داورانی معتبر می‌باشند
- مرتبط بودن با صنعت و مهارت منطقه‌ای از جمله ویژگی‌های داوران بین‌المللی می‌باشد.

□ سازمان‌ها همچنان به گزینش اتحادیه کوچکی از هیئت داوران اکتفا می‌کنند. گرچه آنها تمایل دارند که اتحادیه جامعی از هیئت داوران را انتخاب کنند اما از آنجا که اعتبار هیئت داوران از اهمیت بالایی برخوردار است، ميسوت کردن اتحادیه در مدت زمانی کوتاه بسیار دشوار می‌باشد. با رواج داوری بین المللی، درخواست برای بهره بردن از داوران متبخر (که بسیار معدود می‌باشند) افزایش می‌یابد.

۹. انتصاب انجمن‌های قانونی

۹.۱. فرضیه:

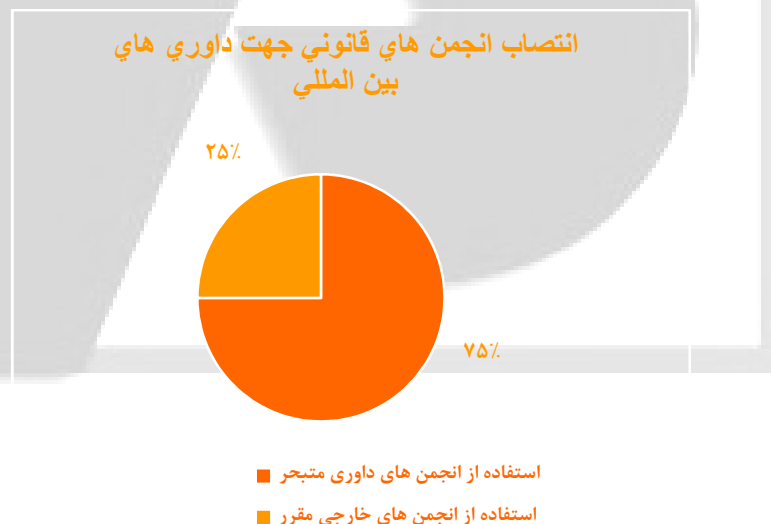
سازمان‌ها در هنگام اجرای داوری بین المللی، از انجمن دادرسی خارجی خود استفاده می‌کنند. (اشتباه)

۹.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

نتیجه مصاحبات با صاحب نظران داخلی نشان می‌دهد که آنها جهت داوری‌های بین المللی از انجمن‌های خارجی موجود خود استفاده نمی‌کنند. ۷۵٪ از صاحب نظران داخلی اظهار داشته‌اند که سازمان‌ها از متبحران انجمن‌های داوری که برخوردار از تجربه لازم در داوری بین المللی می‌باشند، استفاده می‌کنند.

صاحب نظران داخلی خود را در تهیه و اجرای خدمات داوری خیره می‌دانند و بسیاری از آنها بیان داشتند که باید در داوری‌های بین المللی که در گذشته صورت گرفته است، مداخله و یا مدیریت می‌کردند.

در نتیجه، مصاحبه شوندگان اظهار داشتند که آنها در هنگام انتصاب انجمن داوری به جای استفاده از انجمن‌های دادرسی خارجی خود، به دنبال انجمنی با این ویژگی‌ها می‌باشند: متبحر در داوری بین المللی، مجرب در موضوع اختلاف، و داشتن امکان دسترسی به انجمنی در مکان وقوع اختلاف جهت ارائه مهارت‌های محلی. همچنین قابلیت دستیابی و اعتبار از جمله معیارهای مهم دیگر می‌باشد.

مصاحبه شوندگان بیان داشتند که تداوم ارتباط بین سازمان‌ها و داوران متبخر انجمن‌های قانونی برای طرفین دعوی سودمند می‌باشد. این ارتباط در واقع همان ارتباطی است که بین صاحب نظران داخلی و وکلای داوری در انجمن خارجی وجود دارد.

۹.۳. خلاصه

□ عموماً سازمان‌ها در داوری‌های بین‌المللی به جای استفاده از انجمن‌های خارجی خود از انجمن‌های متبخر در داوری استفاده می‌کنند.

"هزینه داوری بین‌المللی رو به افزایش است اما همچنان مقرون به صرفه می‌باشد"

۱۰. هزینه‌ها

۱۰.۱. فرضیه:

داوری بین المللی در مقایسه با دادرسی فراملی مقرون به صرفه تر است. (اشتباه)

۱۰.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

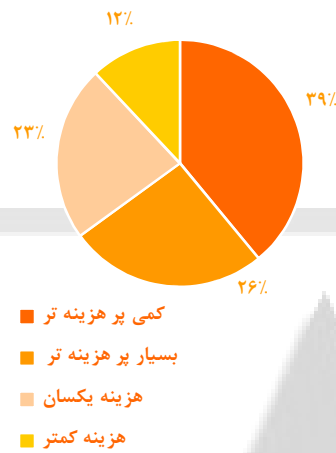
با وجود ادعای انجمن داورى بین المللى مبنى بر اینکه حل اختلافات از طریق داورى بین المللى، در مقایسه با دادرسی فراملی، مقرون به صرفه تر است اما در سالهای اخیر سازمان‌ها شکایت خود را در مورد هزینه رو به افزایش داورى بین المللى بیان کردند. همان طور که در فرضیه ۲ گفته شد تحقیقات نشان داده است که ۷ مدعى علیه از بین ۸ مدعى علیه هزینه داورى بین المللى را جزء معایب آن برشمردند و نیمی از مدعى علیه آن را مهمترین ضعف داورى بین المللى به حساب آورده‌اند.

هزینه‌های داورى بین المللى را می‌توان به دو گروه اصلی تقسیم کرد: هزینه‌های داورى و حق الزحمه انجمن. هزینه‌های داورى شامل حق الزحمه داوران، هزینه‌های مربوط به دادرسی (از جمله اجاره محل برگزاری داورى، حق الزحمه مترجمان)، هزینه‌ها و حق الزحمه متخصصانى که توسط دادگاه منصوب می‌شوند، و هزینه‌های اجرایی داورى در انجمن (اگر داورى در انجمن صورت گیرد) می‌باشد.

تحقیقات ما بیانگر آن است که دو سوم از مدعى علیه (۶۵٪) دریافتند که هزینه داورى بین المللى بیش از هزینه دادرسی فراملی می‌باشد و ۲۳٪ از آنها معتقدند که هر دو دارای هزینه یکسانی می‌باشند. و این موضوع با داشتن تجربه در مورد هزینه‌های دادرسی فراملی اثبات می‌شود. البته این هزینه‌ها با توجه به دادگاه محکمه متغیر است به عنوان مثال، دادگاه ایالات متحده به عنوان پرهزینه ترین دادگاه شناخته شده است.

از مدعى علیه درخواست کردیم که هزینه کل داورى بین المللى را که اخیرا سازمان آنها متحمل شده است را برآورد کنند. ۵۲٪ از این موارد داورى شامل هزینه ای بالغ بر ۱۰۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰۰۰ دلار می‌باشد و ۱۲٪ از این نوع داورى‌ها شامل هزینه ای بیش از ۵ میلیون دلار می‌باشد.

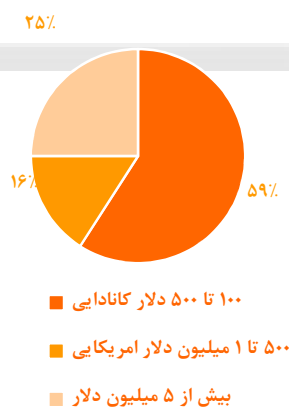
ایا داوری بین المللی نسبت به دادرسی فراملی پر هزینه تر است؟

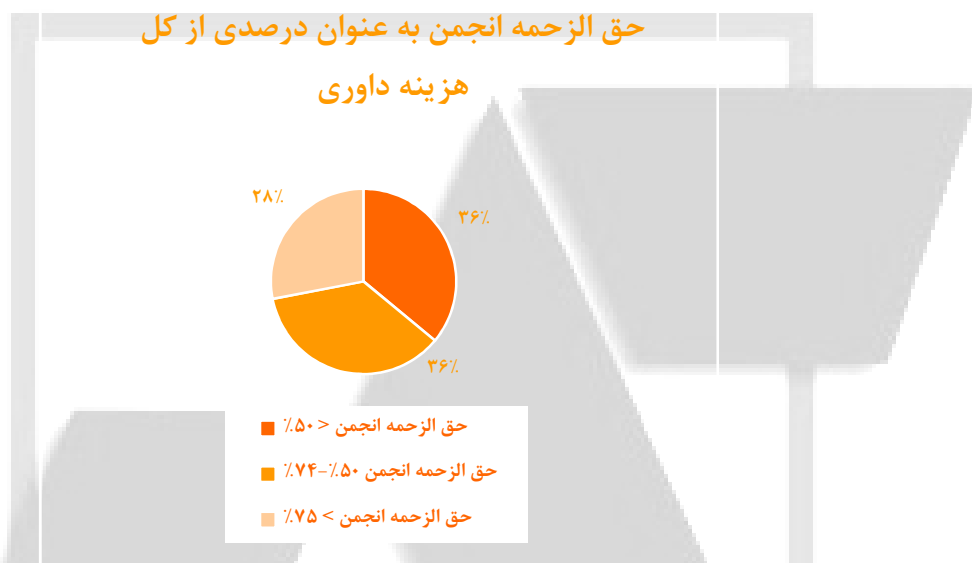
ما همچنین از مدعی علیهان درخواست کردیم که برآورد کنند چند درصد از هزینه کل داوری، حق الزحمه انجمنی است که شرکت سهامی در داوری بین المللی اخیر متحمل شده است. بر طبق گزارش مدعی علیهان، در ۶۴٪ از این موارد داوری حق الزحمه انجمن بیش از ۵۰٪ از کل هزینه داوری می باشد. گرچه هزینه های داوری در انجمن و دادگاه ممکن است چشمگیر باشد ولی سهم هر کدام از طرفین دعوی از کل هزینه کم است.

ما در مصاحبات خود با صاحب نظران داخلی دریافتیم که سازمان ها در کشورهای پیشرفته ، در مقایسه با سازمان ها در کشورهای در حال توسعه ، نگرانی کمتری نسبت به هزینه داوری دارند.

هزینه های داوری های بین المللی اخیر

علاوه بر آن، سازمان‌ها از حوزه‌های قضایی رایج و حوزه‌های قضایی حقوق مدنی (از جمله دادگاههای سوئد، فرانسه، و ایتالیایی) تمام هزینه‌های مربوط به هیئت داوران و کل خدمات داوری را قبول دارند. با این وجود، هزینه داوری و عدم آشنایی با روند داوری، سازمان‌های کشورهای در حال توسعه را در استفاده از این روش مأیوس کرده است. در نتیجه همان طور که در فرضیه ۱ بیان شد، برخی از سازمان‌ها دادرسی در دادگاههای خود را ترجیح می‌دهند چرا که هزینه‌ها قابل پیش بینی تر و قابل قبول تر می‌باشد.

۱۰۰۳. خلاصه

- در موارد کم اهمیت و معمولی، داوری بین المللی حداقل هزینه ای برابر با دادرسی فرا ملی دارد. و در موارد بزرگتر و پیچیده تر، داوری بین المللی مقرون به صرفه تر است
- بیشتر هزینه‌های داوری بین المللی مربوط به هزینه‌های انجمن است. گرچه هزینه‌های داوری در انجمن و دادگاه محکمه ممکن است قابل توجه به نظر برسد ولی سهم طرفین دعوی از کل هزینه داوری بسیار کم می‌باشد

"تبحر صاحب نظران داخلی به عنوان مشتریان خدمات داوری رو به فزونی است"

۱۱. تبحر کاربران

۱۱.۱. فرضیه:

صاحب نظران داخلی عموماً با فقدان تجربه مکفی در رابطه با داوری بین المللی مواجه هستند؛ آنها جهت دستیابی به بیشینه سود از این روش نیازمند مشورت با انجمن خارجی و متبحران در داوری هستند. (تا حدی صحیح)

۱۱.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

نتایج تحقیقات ما نشان می‌دهد بسیاری از صاحب نظران داخلی در سازمان‌های چند ملیتی بزرگ در رابطه با مدیریت روند داوری دارای تجاربی می‌باشند. ۹۰٪ از صاحب نظران داخلی که با آنها مصاحبه شده است اظهار داشته‌اند که آگاه از داوری می‌باشند ولی خواستار آن هستند که آموزش بیشتری کسب کنند. و ۱۰٪ بقیه از اطلاعات لازم برخوردار نمی‌باشند.

برای انجمن داوری این نکته بسیار جالبی است که درصد بالایی از صاحب نظران داخلی خود را دارای اطلاعات مکفی جهت مدیریت داوری می‌دانند. با وجود آن که صاحب نظران داخلی اظهار داشتند که تبحر لازم در مدیریت داوری را دارا می‌باشند ولی برخی از یافته‌های ما در این تحقیق - به عنوان مثال، تمایل به حذف قوانین و شرایط حل اختلاف از قرارداد و عدم شناخت کامل از اهمیت تاکتیکی در انتخاب صحیح محل برگزاری داوری - نشان می‌دهد که برخی شرکت‌های سهامی نیازمند آموزش بیشتری از سوی وکلای متبحر می‌باشند.

از دیدگاه کسانی که خواستار آموزش هستند این آموزش باید شامل طراحی و مذاکرات درباره شرایط حل اختلاف، قوانین جدید داوری و جریان کار در دادگاه، ابزار و تاکتیک‌ها، گزینش محل برگزاری داوری، و اجرای رای‌ها باشد. فواید و نتایج ناشی از این آموزش شامل موارد زیر است:

- آشنایی بیشتر با ابزار و تاکتیک‌های قابل دسترس در روند داوری بین المللی
- طرح شرایط اصلاح شده حل اختلاف در قرارداد
- مدیریت کاراتر در داوری
- و در نهایت، دسترسی به اتحادیه مبسوط تری از داوران جهت برگزیدن از آنها

۱۱.۳. خلاصه

□ ۹۰٪ از وکلا خود را آگاه از روند داوری بین المللی می‌دانند ولی تحقیقات نشان داده است که نیازمند آموزش بیشتری هستند

□ مدارک دیگری در این تحقیق نشان می‌دهد که در موارد بحرانی داوری بین المللی، آموزش بیشتری باید صورت گیرد.

"داوری بین المللی دارای دورنمای مثبتی می‌باشد"

۱۲. دورنمای داوری بین المللی

۱۲.۱. فرضیه:

سازمان‌ها به کارگیری از داوری بین المللی به عنوان مناسب ترین شیوه جهت حل اختلافات بین المللی را ادامه می‌دهند. (صحیح)

۱۲.۲. داده‌ها و تجزیه و تحلیل

آیا سازمان‌های بین المللی برگزیدن داوری بین المللی را نیز در آینده ادامه خواهند داد؟ چگونه به درخواست روزافزون برای دسترسی به داوران متبحر پاسخ داده خواهد شد؟ روند داوری از چه جهاتی باید اصلاح و یا تعدیل شود؟ پاسخ‌هایی که به این سؤالات داده می‌شود دورنمای داوری را به عنوان منشأ ارزشمندی در حل اختلافات بین المللی شکل می‌دهد.

بر اساس نتایج تحقیقات ما ، ۹۵٪ از سازمان‌ها که در حال حاضر از داوری بین المللی بهره می‌برند، در آینده نیز از آن استفاده خواهند کرد. مصاحبه شوندگان اظهار داشته‌اند که گسترش تجارت بین المللی موجب تداوم افزایش در داوری می‌باشد.

مدعی علیهان موارد اصلی نگرانی خود را ذکر کرده‌اند:

- نیاز به اصلاح چارچوبی برای اختلافات چند طرفی (بیش از دوطرفین دعوی)، اختلافات چند قراردادی، و اختلافات چند جانبه
- نیاز به اجرای کاراتر امکانات داخلی
- نیاز به مکانیسمی جهت کاهش هزینه‌های داوری
- نیاز به کشورهای بیشتری جهت پیوستن به انجمن نیویورک^{۱۶}

یافته‌های موجود در تحقیق ما به پیشرفت‌های چشمگیر دیگری نیز اشاراتی دارد. اولین عامل، تمایل به پیشرفت در سیاست‌های حل اختلافات پیچیده می‌باشد. این سیاست‌ها، روند حل اختلافات روز افزون را شکل می‌دهد. دومین عامل ، سازمان‌ها استیناف را نامطلوب می‌دانند. در نتیجه، صاحب نظران داخلی قطعیت رأی را به استیناف ترجیح می‌دهند. و در نهایت، نیاز به داوران بین المللی روز به روز رو به افزایش است و صاحب نظران داخلی درخواست خود را مبنی بر اتحادیه مبسوطی از داوران متبحر و انجمن‌های داوری محلی بیان داشتند.

^{۱۶} New York Convention

۱۲.۳. خلاصه

- داوری بین المللی دورنمای مثبتی دارد. و انتظار می‌رود ۹۵٪ از سازمان‌ها به کارگیری آن را دنبال کنند
- کاربران داوری بین المللی نگرانی‌هایی در ارتباط با این نوع داوری دارند از جمله هزینه بالا، دشواری‌هایی در ارتباط با روند داوری چند طرف دعوی، و اتحادیه محدودی از داوران که در حال حاضر موجود است.
- صاحب نظران داخلی اطمینان دارند که قوانین داوری و جریان کار در دادگاهها راه حل‌هایی را ارائه می‌دهد که رقابت‌های آتی را طلب می‌کند.

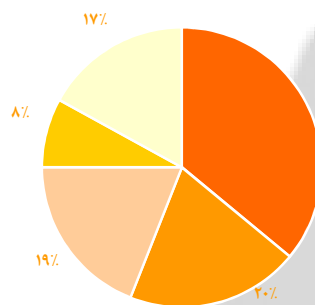

متدلوژی (روش شناسی)

این تحقیقات در سال ۲۰۰۵ (۲ می لغایت ۲۱ اکتبر) توسط سرکار خانم ایما انیما، لیسانسیه و مدیر حقوق انجام گرفت است.

موقعیت مدعی علیهان /

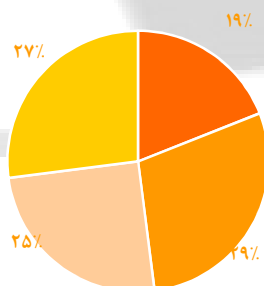
مصاحبه شوندهگان

- رئیس دپارتمان حقوقی
- انجمن عمومی
- انجمنی از دپارتمان حقوقی
- انجمن عمومی حل اختلاف
- موارد دیگر

حجم معاملات سالانه شرکت های سهامی

مدعی علیه / مصاحبه شونده

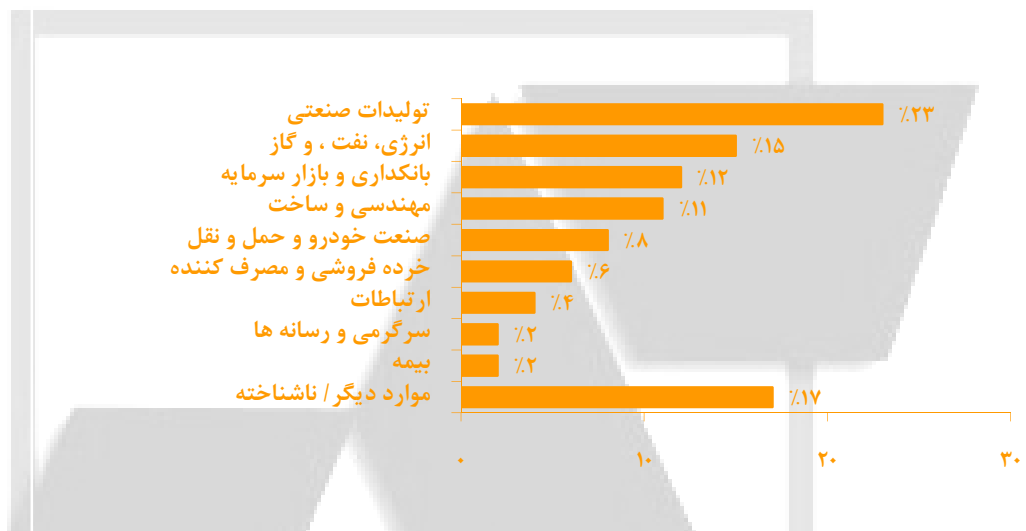

- بیش از ۵ بلیون دلار امریکایی
- ۵۰۰ میلیون تا ۵ بلیون دلار امریکایی
- به طور متوسط ۵ میلیون دلار
- نا مشخص

تحقیق شامل دو مرحله می‌باشد:

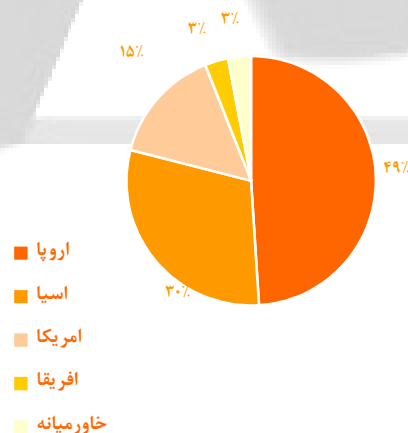
- **مرحله اول:** پرسشنامه ای که توسط ۱۰۲ مدعی علیه تکمیل شده است. مدعی علیهان مورد نظر شامل روسای دپارتمان‌های حقوقی، انجمن یا وکیل عمومی، انجمن حل اختلافات، و دادرسی در سازمان می‌باشد.

مدعی علیهان بخش صنعتی

- **مرحله دوم:** مصاحبه حضوری و تلفنی با ۴۰ انجمن عمومی، روسای دپارتمان‌های حقوقی و انجمن‌های دیگر است. مصاحبات شامل یک سری سوالات کلیدی است که مدت زمان آن از ۱۵-۳۰ دقیقه برای مصاحبات کلیدی تا ۲ ساعت برای مصاحبات حضوری متغیر می‌باشد.

موقعیت جغرافیایی مدعی علیهان / مصاحبه شوندهگان

واژه نامه

انجمن‌های داوری

AAA/ICDR	انجمن داوری در امریکا یا انجمن بین المللی حل اختلافات
ACICA	انجمن داوری تجارت‌های بین المللی در استرالیا
CANACO	انجمن ملی در مکزیک
CIETAC	انجمن داوری بین المللی تجاری-اقتصادی در چین
CRCICA	انجمن محلی برای داوری بین المللی تجاری در قاهره
HKIAC	انجمن داوری بین المللی در هنگ کنگ
ICC	انجمن بین المللی تجارت
JCAA	انجمن داوری تجاری در ژاپن
LCIA	دادگاه داوری بین المللی در لندن
SIAC	انجمن داوری بین المللی در سنگاپور
SCC	انجمن تجارت در استکهلم اطاق بازرگانی ایران